

ELŐFIZETÉSI AR:
 Egész évre . . . 4 frt.
 Félévre . . . 2 frt.
 Negyed évre . . . 1 frt.

MEGJELEN
 minden szombaton

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzügyi demónyok pedig a kiadóhivatalhoz küldendők.

SZENTESI LAP.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

HIRDETÉSI ARAK
 3 hasábos petisórót egyszeri hirdetésnél 18 kr., 2 hasábosért 12 kr., 1 hasábosért 6 kr. számtattatik.

NYILTÉR
 minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDÍJ
 egy beiktatásnál 30 kr.

Bérmentelen levelek nem fogadtatnak el.

Könyítsünk közterheinken.

I

(Két cikk.)

Városunknak 1883-ik évre összeállított költségvetése hosszú, éles vita tárgyát képezte a f. hó 10-én tartott közgyűlésnek.

Városunk háztartása valóban terhes, mert ha vesszük, hogy ez évben 72 krt, s a jövő évben 77 krt kell kirónnunk, hogy községi háztartásunk költségeit fedezhessük: valóban el kell ismerünk, hogy Szentés az ország azon városai közé tartozik, mely a legnagyobb mértékben van sújtva községi terhekkel. S ezen állapot nyomasztó volta napról-napra annyival is inkább terhessé, elviselhetlenebbé kezd válni, mert ez nem új, s nem a mai és jövő év terhe; hanem így, sőt igyebb volt ez a lefolyt évtized majd minden évében. Mert 1872-től 76-ig adóforintonként 99 krra ruggott fel a házi pénztári kirovás. Nem tagadjuk, sőt készséggel beismerjük, hogy ha valamikor indokolt volt, legkivált indokolt ma az a terhes költségvetés, melyet a közgyűlés e héten oly hosszú és éles vita között tárgyalt le.

Közel 50,000 frtra megy városunk jövő évi kiadásának azon összege, melyet részben az 1879. és 1881. évi vízvész következményének, részben a haladó kor követelményeként városunk haladása, fejlődése érdekében meghozott áldozatul; tehát rendes községi háztartástól eltérő, rendkívüli kiadásul kell tekintenünk. A jövő évi költségvetést tehát oly kiadások teszik terhessé, melyeket a mai közigazgatási rendszer mellett a város előjáróságának nincs módjában, a legszigorubb gazdálkodás mellett sem elenyésztenni.

A helyzet egyszerűen ugyanis az: hogy a városnak van 55,590 frt bevétele és 173,000 frt kiadása. Több tehát a kiadás a bevételnél 117,000 frttal. A bevétel és kiadás között ezen rendkívüli különbséget a város adóssága, és az teszi, hogy a város, egy városháza építését elvileg kimondá, s ennél fogva, hogy a városháza tényleges építése megkezdésekor, a városháza építéséhez szükséges téglát üzleti nagy áron ne kelljen a városnak beszerezni: a téglát előállítására 22,000 frt, a körtöltés, építés által okozott károk megtérítésére 5000 frt, s miután a megyeház építése folytán városháza egy része leromboltatik, hogy a hivatalok elhelyezhetők legyenek, lakások bérlésére 5000 frt, s tűzbiztonsági szempontból oly égetően szükségelt tűzoltási szerek beszerzésére 4000 frt, s a törvény által behozot katona beszállásolási pótdó fedezésére 8,000 frt. S így, ha az adósságot is vesszük, közel 80,000 frt rendkívüli kiadás terheli költségvetésünket. Ugy hogy, ha ezek a kiadások fenn nem forognának, a város rendes bevételei mellett 25, 30 kros házipénztári kirovással fedezni lehetne összes kiadásainkat. Bármiként legyen azonban a dolog, tény az, hogy ezen kiadások elutasíthatlanul ránk nehezedenek. Tény továbbá az, hogy ha azt akarjuk, hogy városunk fejlődjék, haladjon, évről évre nagyobb megterhelhetésekre nézünk eléje, akármit teszünk is, kiadásainkat apasztani nem lehet; ezek folyton szaporodni fognak. Mert a kor követelményei új és újabb áldozatok meghozatalára utalnak bennünket. S így a város mai rendes bevételei mellett jövőnk képe az, hogy házi pénztári kirovásunk mindegyre növekedni fog.

Ez azonban csak addig tarthat, míg a la-

kosság dereka meg meg nem roppan az adózás óriási terhe alatt. S ez az idő már nem áll nagyon messze, ha az okos belátás által felfedezhető minden eszközt fel nem használunk terheink apasztására.

Erre pedig más mód nincsen, minthogy szigorú gazdálkodás mellett kiadásainkat lehetőleg apasszuk s bevételeinket új jövedelmi források teremtésével szaporítsuk. Mert míg Szentés városának bevétele csak 55,000 frt lesz, addig 170 és 180,000 frt kiadás mellett a közteher tolyton elviselhetlen nagy lesz.

A szomszéd Szeged városa már — mielőtt az 1879. évi catasztrófa érte volna — roskadozott a közterhek alatt. Helyzete még kétségbeejtőbb volt az árvíz által okozott pusztulás után, úgy hogy város ügye vezetők előtt lehetetlennek látszott Szegedet a tönkremenéstől megmenteni. Ekkor, hogy az óriási árnyokra emelkedett városi adók apaszthatók legyenek, a vámok ezer féle nemét hozták be. És ezek által a városnak oly mérvű jövedelem forrást teremtettek, hogy az az újra építés óriási terhe mellett is ma könnyebben viseli a közterheket, mint a catasztrófa előtt.

A mi Szegedet megmentette a tönkremenéstől, az az egyedüli védszer Szentésre nézve is. Hogy folytonosan emelkedő közterheit apaszthassa és könnyebben elviselhesse. Közvetett adókat kell behoznunk, és ezekkel kell a városnak jövedelmi forrást teremteni.

Mint lapunk jövő számában ki fogjuk tüntetni, mai közigazgatási rendszerünknek megváltoztatása és új jövedelmi források teremtése által el lehet érni, hogy Szentés a haladás és fejlődés által követelt minden áldozat meghozatala mellett is keresztül viheti, hogy a mainál sokkal kisebb házi pénztári kirovással adminisztráltassék. ☉

Városi közgyűlés.

F. hó 10-én reggel 9 órától délután 2 és fél óráig tartott városi közgyűlés eszmeeserében nem szűkölködött.

Mindjárt a tárgyalás kezdetén szót emelt *Szedler János*, azon eljárást kifogásolva, hogy a költségvetésnek közszemlére történt kitétele csupán templom előtti híresztelés útján lett nyilvánosságra hozva. Ohajtja, hogy ily nemű hirdetések jövőben a helyi lapokban is közzé tétessenek. E kívánság a közgyűlés általános helyeslésével találkozott.

Maga a költségvetési vita tanulságos és élénk volt.

Sima Ferenc kifogásolta azon eljárást, hogy a költségvetés egész meztelenül, minden jelentés nélkül tétetett a közgyűlés asztalára; megvárta volna, hogy a városi számvéve egy — minden irányban tájékozható s az egész városi háztartást felölelő, részletesen indokolt jelentést terjeszen a közgyűlés elé.

Szedler János sajnálattal jelenté ki, hogy a költségvetést még általános tárgyalás alapjául se fogadhatják el; mivel a nélkül, hogy maradandó értékű beruházásokat tennék, a pótdó a tavalyinál sokkal jelentékenyebbnek lön előirányozva; már pedig ő csupán azért, hogy tengődjünk — az eddiginél nagyobb terheket megszavazni nem hajlandó.

Sima Ferenc számadatokkal bizonyítá, hogy *Szedler János* kifogásai nem indokoltak. Rámutatott a téglaszatra, a hol 17. ezer forint rendkívüli kiadás nehezedik a városra; főlemíté, hogy a városháza lebontása folytán bérhelyiségekről kell a városnak gondoskodnia, a mi 5000 frt rendkívüli kiadással jár; a körtöltés által okozott károk megtérítése címén 5000 frt; a kongó ut építés alkalmából felvett kölcsön törlesztése címén 3000 frt; tűzoltó szerelvények beszerzésére 3000 frt; a katona beszállásolási pótdó címén 11000 frt teherrel szaporodott a közpénztár kiadása; melyek mind rendkívüli kiadások, s a rendes szükségletet több mint 40 ezer forinttal emelik. Annyi kétségtelen tehát, hogy a város anyagi viszonyai nyomasztók, de ezen egyedül a bevételek fokozása által lehet segíteni. A

költségvetés visszautasításával csak azt érnék el, hogy néhány nap vagy pár hét múlva ugyanaz ismét elénk terjesztetnénk, s ott volnánk vele, a hol ma vagyunk. *Szedler János* álláspontját tehát már csak azért sem teheti a közgyűlés magáévá, mivel a közgyűlésnek módjában van az általa szükségesnek tartott módosításokat a részletes tárgyalás folyamán megtenni.

Balogh János polgármester higgadt tárgyilagosság által jellemzett meggyőző beszédben érvelt a költségvetés mellett; kézzelfoghatólag bebizonyítá, hogy a mostani költségelőirányzat sokkal előnyösebb a mult évinél; mert dacára annak, hogy a *Sima Ferenc* által felsorolt rendkívüli kiadásokon kívül még majdnem 8 ezer forintra rugó leirt községi adó is szaporítja a jelen költségvetés kiadási rovatának főösszegét; úgy, hogy a rendkívüli kiadások mintegy 50 ezer forintra tehetők: még is a pótdó aránylag nem sokkal mulja

kifejtette, hogy a bevételek függ; valamint a képviselőkiadási tételek lejjebbállítására eredményéért tehát sem a is szakosztályt, sem a tanácsot ezek nem tehetnek mást, mint isis tetteket a tényleges államegfelelően megállapítják. A lehetetlen általánosságban elkitogása van, az érvényesítésnél.

azonban *Szedler János* véleményében meg nem ingatták. *Udvardi Sándor* is szót és bele kiabált egyik másik képviselő beszédébe: a mazzán egy kellemetlen incidensre szótgáltatott alkalmat.

Udvardi ugyanis *Sima Ferenc* beszédjébe bele kiabálva, utóbbi azon megjegyzést vetette oda, hogy olyan emberrel mint *Udvardi*, nem szívesen tanácskozik. Mire *Udvardi* replikázva, *Sima Ferenc*et meggyőzésének indoklására provacálta. Ennek következtében *Sima Ferenc* kijelenté, hogy mivel *Udvardi* ellen a képv. test. bünyenyítő feljelentést tett, teljes joggal elmondhatja, hogy vele, mint erkölcsi értékében megrendített emberrel, nem örömet ül egy asztal mellett, *Erre Udvardi* a maga bünyenyében védbeszédet kezdett; de a polgármester kösbévágyva, figyelmezteté, hogy védelmet ne a közgyűlés, hanem a törvényszék előtt mondja el, most csak a napi renden levő tárgyhöz szólhat. *Udvardi* azonban folytatni akarta handa-bandáit; de a polgármester erőlyes hangon kinyilatkozta, hogy ha tovább is rakoncátlankodik, a tereből ki fogja vezetettetni. Egyszerűn alkalmat vett magának a polgármester megjegyezni, hogy a merészségnek mérték-telen nagy adaga kell ahhoz, hogy valaki, nyanazon testület tanácskozásába, a mely ellene a bünyenyítő törvényszék sújtoló karját vette igénybe, ügye eldönl — befolyjon. Ez még talán sehoh a világon nem történt, s erre csak egy *Udvardi Sándor* lehet képes. Azért figyelmeztette, hogy képviselői jogait ugyan gyakorolhatja, de viselje magát ilendően, mert különben a legerélyesebb rendszabályok vétetnek ellene alkalmazásba.

Ezen erőlyes és minden tekintetben a képv. test. méltóságának magas színvonalán álló elnöki fellépései *Udvardi* arepíró önvédekezésének vége vettetett és a közgyűlés többsége által a költségvetés általános tárgyalás alapjául elfogadtatva, részletes tárgyalás megkezdett. A bevételi tételek kellőképpen igazolva voltak, s ennél fogva a bevételre fölvert 55,590 frt 59 kr. minden vita nélkül elfogadtatott a közgyűlés által. A kiadási tételeknél katonai beszállásolási pótdó címén 1880—81. és 82. évekre felvett 11149 frt 81 krból 3716 frt 60 kr. töröltetett azon okon, mert mint a polgármester előterjeszté, a költségvetés összeállításakor még az előjáróságának nem volt tudomása arról, hogy a miniszterium a katona beszállásolási pótdót az 1882. évre nem engedélyezte, így csak 80 és 81-ik évre kell fizetni, miért is a költségvetésben 3 évre felvett összegnek egy harmad része töröndő. A közgyűlés szívesen és örömmel járult az összeg törléséhez. Járda építésre fel lett véve 1870 frt. A közgyűlés azonban kijelenté, hogy miután a községi háztartás jövőbe ugy is terhes lesz, a járda építést jobb időre kívánja hagyni s azért csak 500 frtot hagyott meg ezen a címen a költségvetésbe, törölt tehát 1370 frtot. Kórház, menház és szegény alapra 8297 frt volt felvéve, miután azonban a kórházi költséget ez különösen a gát építés folytán itt összesereglett vidéki

munkásokból lett betegek nagy száma idézte előtt mi jövő évre meg fog szünni, ennél fogva a 8297 frt 6000 frtban állapított meg, töröltetett tehát 2297 frt. Adóvégrehajtási és zálogolási költségre 3685 frt lett felvéve, ez 3000 frtban állapított meg a közgyűlés által, töröltetett tehát 685 frt. Az elegyesekre 4000 frt volt felvéve, töröltetett belőle 2000 frt. Töröltetett tehát összesen 10,078 frt 60 kr. Ehhez képest, tekintve, hogy a költségvetés szerint a kiadási főösszeg 183,056 frt 71 krban volt előirányozva, a bevétel pedig 55590 frt 59 krban, így hiányzó összeg 127496 frt 12 kr volt, de miután ebből 10078 frt 60 krt töröltetett, ennél fogva kirovando lesz 117387 frt 52 kr s így a költségvetési előirányzat szerint egy-egy adó frt után számított 81 kr házi pénztári kirovás 76 krra lett leszállítva.

Ezzel a költségvetés tárgyalása befejeztetett. Felvétel Juhász János nyilvántartó kérvénye, hogy miután az adókirovási munkálatokkal túl van terhelve, hogy a birtok változások átvezetésében akadályozva ne legyen, ideiglenesen 2 napdíjast kér részére adni. A közgyűlés, miután az adó összeírások idejére mindig volt a nyilvántartói hivatalon napdíjas, ennél fogva a kérelmet indokoltnak látván, a kért napdíjast engedélyezte. Ekkor Udvardi Sándor állt fel és vádolta Juhász János nyilvántartót azzal, hogy ő privát dolgokkal is foglalkozik hivatalában és így részére semmi segíséget nem adna.

Igen uraim! Udvardi Sándor még mindig vádol a közgyűlést, valóban a szemérmelenség legvégső határa kell ahhoz, hogy egy ember, kit a képviselőtestület egyhangulag adott a bünyenyítő törvényszék elé, ez az ember Udvardi Sándor és merészkedik ugyanazon képviselőtestületben, mely őt bünyesnek jelenté ki, a vádsvát hallatni.

Nem hallgatott rá senki is, megdöbönt, a szegény érzetével rosi képviselőtestület eltűri, hogy ber, kinek feje fölött a bünyes szolgálatának pallosa függ.

Világ fol

Az egyiptomi ügy, mely hónapok óta lekött tartja a világ figyelmét az utóbbi hetek alatt egészen zátonyra jutott. Az európai sajtó kifogyhatatlan a találgatásokban, a melyek végre is oda jukadtak ki, hogy sem az angol kormány szándékairól még nem lehet tudni semmi bizonyosat, sem a nagy hatalmak nem foglaltak még állást e kiválóan fontos kérdésben. A német és angol sajtó mindössze is annyit constatál, hogy a francia és angol kormányok részéről az egyiptomi pészügyek kezelése fölött eddig elé gyakorolt közös ellenőrzésnek meg kell szünnie. S szükséges, hogy az európai ellenőrzés váltsa fel. A francia kormány ezen nézetnek határozott ellensége; s a Konstantinápolyi nagy követ lépéseket tett a portánál a végből, hogy az Angliával folytatandó tárgyalásokhoz Franciaország is hívassék meg, esetleg pedig a francia kormányval egy külön egyezés létesíttessék. E lépés nyilvánosságra jutásának következménye lön, hogy az angol-cabinet az utóbbi napokban Franciaországhoz némi közlekedést tanusított; s a kölcsönös felvilágosítások azon eredményre vezettek, hogy a két ország között az egyetértés ismét kezd helyreállni; a mit különösen elősegített a konstantinápolyi nagy követ által szerzett azon tapasztalat, hogy a jelenlegi Török kormány szilárdan elvan tőkélve Angolország kívánalmainak mindenben eleget tenni.

Magában Egyiptomban most a fő figyelmet a közbiztonság teljes helyreállítása veszi igénybe. E célból a Khedive az angol származásu, — de régóta Török szolgálatban álló Baker pasát az állam rendőrség szervezésével bizta meg. Baker pasa tervei oda irányulnak, hogy Egyiptom jövőben állandó hadsereg helyett 12,000 főből álló csendőrséget tartson; s minthogy sem a benszülött arabokban, sem a fölsozlatott hadsereg lázadásokhoz szokott katonáiban bizni nem lehet annál fogva Baker és Mohamedán vallásu s hűségükről híres albanok közül számdékozik a csendőrséget toborzani. Mindaddig, míg ezen csendőrség szervezése és teljes létszámban összeállítva nem lesz és a Khedive a közbiztonságot felelősséget nem vállal, az angol csapatok egy része Egyiptomban marad.

Arabi pasa jövő sorsa fölötté kétséges. A Khedive és környezete arra törekszik, hogy Arabi és társai irgalom nélkül kivégeztessenek; ellenben a török kormány minden követ megmozdit a lázadók megmentésére; s különösen azt hangsúlyozza, hogy ez ügyben ítéletet mondani egyedül a török bíróság, illetőleg a Szultán van hivatva. A porta ezen magatartása abban találja magyarázatát, miszerint a vizsgálat során kiderült, hogy a lázadók a szultánnal és környezetével utolsó percig a legbizalmasabb összeköttetésben álltak.

A muzka kéz tevékenysége déli határainkon ismét fenyegető mérveket ölt. Azt beszélnek nevezetesen, hogy Szerbiában egy hatalmas párt szervekedett azon célból, hogy Milán királyt fia, a kiskoru Sándor javára lemondásra kényszerítse. E tervek azon körülményből vezetik származásukat, hogy Milán utóbbi időben feltűnő idegenkedést tanusított Oroszország iránt, s éppen nem titkolta monarchiánk irányában táplált rokonszenvét. Az egész törekvés azonban csak jámbor óhajtnak marad; mert Milán és pártja bírja az ország nagy többségének bizalmát és ragaszkodását; s az orosz fondorlatok csak ösztönül fognak neki szolgálni arra, hogy hozzánk az eddignél még szorosabb kötelekekkel csatolja magát annyival is inkább, mivel lehetetlen azt neki felednie, hogy királyi koronáját főképp Ausztria-Magyarország jó akaratu pártfogásának köszönheti.

Egészen másképp áll a dolog a liliputi hatalmassággal — Montenegro fejedelmével; a ki nem régiben Oroszországban járván, nyilvánosan a cár hűbéresének vallotta magát, s valószínűleg nagy ígéretekkel és messze menő biztosításokkal megrakodva tért haza, mert azóta irányunkban folyóvást hatványozódó hetvenkedést tanusit; hadseregét fegyverzi s a nálla lévő bosnyák lázadókat tüntető pártfogásba részesíti. Ezen magatartásnak lehet következménye az, hogy Boszniában és Hercegovinában még most sem sikerült a lázadókat teljesen kiirtani. Aprós bandákra oszolva még mindig veszeléyzetik a személy és vagyonbiztonságot. A haditörvényszékek kérelmetlen szigorú és a katonai hatóságok erélye azonban előbb utóbb gátat fog vetni ezen garázdalkodásnak.

Hazánkban a nyári szünidőre széteszolt országgyűlés f. hó 5-én ismét megnyitott. Az üléseket élénkekké tette az ellenzék részéről a Pozsony megyében kihirdetett statárium és a tiszta-eszlári ügyben intézett néhány interpelláció, a kormányelnök és az igazságügyminiszter nyomban válaszoltak. A Szende Béla halálával megürült honvédelmi miniszterségre ifju gróf Ráday Gedeon császári királyi kamarás, ő felsége egykori szárnysegéde, volt sorhadi őrnagy és ez idő szerint országgyűlési képviselő neveztetett ki. Ráday gróf ookat

mindenesetre tény, hogy mint iroda vezető majd minden második nap ebédre volt hiva a principális asztalához és ott a háziasszony által mindig igen szivesen látott vendég volt. Egy évet töltött már az ifju ember Haragos Bálint irodájában; de eddig mindig csak a legegyszerűbb ebédekre volt Haragos Bálint házához hiva. Eljött azonban annak is az ideje, hogy az ügyvéd által adott egy fényes estélyre is meg lett hiva.

Megjelent ott a valóban nagy urakból összeállított fényes társaságban. És Fekete Ferkót egy esepetsem zavarta és bántotta, hogy e társaságban ő volt a legyszerényebb társadalmi állásu ember. Szolidan bár de mindig és mindenkiel szemben önérzetesen viselte magát és mert szép, előkelő modoru ifju volt, feltűnt mindenkinek és szivesen társalgott vele mindenki. Fekete Ferkó azonban nem sokat törődött senkivel. Őt elfoglalta a hölgy koszoru egy ifju gyönyörű virága. Ez a szép nő, kivel egész estélyen át foglalkozott és társalgott a principálisnak nővére, báró Récey Ida volt.

És mindenki előtt bátran feltüntetett, hogy bár gazdag előkelő állásu ifju emberek szivesen voltak, a barones társaságában, ő mégis legtöbbet beszélgetett a névtelen ifjuval. Az igazság kedvéért azonban ki kell jelentenünk, hogy ha Récey Ida báró kisasszony szép kedves lány volt, Fekete Ferkó pedig deli szép ifju,

tehet, ha akar a honvédség fejlesztése érdekében, mert részint az udvarnál kegyben álló és befolyásos férfiú, részint pedig katonai ügyekben elismert szakembet, a mit a delegáció tárgyalás folyamában évek során át mint hadügyi előadó eléggé bebizonyított. A közmunka és közlekedési tárcára még eddig nem akadt vállalkozó.

Az országgyűlés hir szerint a legközelebbi napokban november közepéig elnapolja magát, mert ezen idő alatt a delegációk fognak ülésezni.

Meghívás.

A szentesi polgári, iparos és gazdasági kör f. évi október hó 22 én délután 3 órakor saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart, melyre a t. egyleti tagok tisztelettel meghívattak.

A közgyűlés tárgyaif:

1. A nméltóságú m. kir. belügyminiszteriumtól visszaküldött alapszabályok módosítása.
2. Indítványok.

Szentes, 1882 okt. 12.

Az elnökség.

Helyi és vegyes hírek.

— A közmunka ügyben Szentes város ellen elrendelt vizsgálat eszközzésével — az erre megbizott Szobotka Gusztáv mindsenti ügyvéd ur visszalépése folytán — a f. hó 10-én tartott közgyűlésből Albertényi Antal megyei számvévé lett megbizva. Örömmel vessük e választást; mert Albertényi ur ismerős a szentesi viszonyokkal és így olyannak tartjuk, ki leginkább lesz hivatva a vizsgálatot a legőzelebb legigazságosabb uton vezetni.

— Hangverseny. A szentesi dalegylet által f. hó 7-én rendezett hangverseny fényesen sikerült. Elannyira hogy a midőn tudósítói tisztüket teljesítjük, valóban szerfelett nagy zavarban vagyunk nem tudván, hogy az elismerés pálmáját a működők melyikének nyujtsuk. S ez nem is esoda; mert a ki élvezte Szathmáry Mariska urhölgy elegáns könyű és egyszersmind érzéssel teljes zongora játékát; Gläser Adolfné urnőnek csak egy ünnepele első rendű művésznőtől várható meglepően szép énekét; Mihálovics János ur mesteri szavallatát; a zenekedvelők egyletének összevágó játékát és a dalárdának tökéletes preezióval előadott s kitűnő zenei érzékről tanuskodó éneké az ám Páris legyen, hogy éris almáját oda itélhesse. Részünkről ezt a feladatot meg sem kísérjük; hanem e helyett legszerényebb elismerésünket nyilváníttuk, a hangverseny rendezőjének, a dalárda s zenekedvelők egylete mű vezetőjének Jóó Károly urnak, az elért szép sikerért; s egyszersmind a legmélyebb sajnálkozásunkat fejezzük ki azon vesztesség miatt, mely az egybegyűlt díszes és nagyszámu közönséget az által érte, hogy Márkus Istvánné urnő közbejött betegsége miatt az ő és Szathmáry Mariska urhölgy által előadandának jelzett zongora játékot nem élvezhette. Ami az auyagi eredményt illeti, mint halljuk a bevétel meghaladta a 300 frtot, s a költségek levonása után a dalegylet javára mintegy 220 frt. tiszta jövedelem maradt. A siker ezen oldala is ösztönül szolgálhat arra, hogy ezen hangversenyt még több hasonló kövesse.

— Köszeghi Endre eddig Kunt-Szent-Mártonban működött szintársulata — mint halljuk — a téli évadra városunkba szándékozik jönni. E hir magában véve csak öröndetes ugyan, amennyiben a téli színház hivatva volna báyadt társadalmi életünkben egy kis pezsgést előidézni, saját érdekében figyelmzettetjük azonban Köszeghy urat, hogy Szegedy példáján okulva csak oly társulattal próbáljon itt szeresését, a mely a közönség műgényeit minden tekintetben képes kielégíteni, mert másképp sorsa a deficit, a mi feladatunk pedig a részvéltenség feletti reeriminatio lend; a mely

TÁRCA.

A TITKOS JEGY.

— Beszély. —

Ita: S. F.

Fekete Ferkó barátunk a principális ebéd után, nemesak a principálisnak; de a kedves szép bárónőnek is kedvence lett. Azután őt soron kívül is többször hitták Haragos Bálint házához ebédre, sőt midőn az iroda vezető maga kezére kezdett, dacára annak, hogy a többi ügyvéd segédek idősebbek voltak mind s így kor és gyakorlat szerint valamenyen inkább követelheték az előléptetést, mégis Haragos Bálint elkövette azt a méltánytalanságot, hogy a többi között Fekete Ferkót tette iroda vezetőnek, s így elsőnek s hogy ez így történt, arra maga Haragos Bálintné is befolyt. Valljuk meg azonban igazat, hogy Fekete Ferkó meg is érdemelte ezt a kitüntetést; mert nemesak a principális ebédjein tüntette ki magát; de a prokátoroskodás terén is. Pajtásai azonban azzal gyanusították őt, hogy azért lett a principális által előjök helyezve; mert ezt úgy kívánta a principálisné és ő pedig azért kívánta úgy; mert szerelmes a fiatal emberbe. Nem tudhatjuk, hogy van-e a dologban valami igaz, annyi azonban

ugy, hogy midőn egymás mellett álltak és beszélgettek méltán támadhatott bárkiben is az a gondolat hogy a két ifju egymáshoz való. Fekete Ferkónak azonban ilyen gondolat eszébe sem jutott. Hol volt ő a szegény névtelen, paraszt fiu ahoz, hogy egy szép és gazdag bárónő kezéhez jusson.

Miután a barones hozzá leereszkedett és társalgott vele, ő beszélt és örömmel volt a kedves lány oldala mellett; de ebben a legmélyebb tiszteletnél egyéb nem volt.

Az estélynek vége lett és azután Fekete Ferkó még ha gondolt is rá, Récey Ida urhölgyet — nem látta ismét egy évig. Ekkor már Fekete Ferkó ügyvéd volt, bár még mindig vezette Haragos Bálint irodáját, sőt azt mondhatjuk, hogy Fekete Ferkó már hirneves ügyvéd volt és e hirnévre úgy tett szert, hogy egy barátját egy cikk írása miatt a királyi ügyész felség sértési perbe fogta. Ez a barát a védelmet Fekete Ferkóra bizta és Fekete Ferkó megfelelt e feladatnak úgy, hogy a védelemben nemesak kitűnő szónoknak; de kitűnő prokátornak is bizonyult. A vádolt fel lett mentve a hatalmas védbeszéd után és ettől a naptól kezdve Fekete Ferkóról mint kitűnő védő ügyédről beszéltek a fővárosi körökben. Mint ilyen látta ismét báró Récey Idát Kállon a szüreten, hova a fiatal prokátor Haragos Bálintékkal együtt menl le.

(Folyt. köv.)

szomorú fátumtól a gondviselés óvjon meg mindkettőnk.

— Nagy feltűnést keltő vádat emelt Pap Lajosné szül. Héjja Rozália asszony ellen egy Kósa Katalin nevű napszámos nő a helybeli csendőrség előtt f. hó 10-én. Azzal vádolván Pap Lajosné asszonyt, hogy pár évvel ezelőtt Vancsik Anna nevű szolgálóját agyonütötte s a hullát az ő segédkezője mellett az árnyékszékre dobta. E följelentés következtében a nyomozás megindítván az állítólagos bűntény színhelyén megjelent háznál kutatások és ásatások eszközöltek, melyek azonban semmi eredményre sem vezettek. A vádlott nő határozott tagadásával szemben följelentő pusztá állításán kívül semmi — még a gyanút igazoló — bizonyíték sem kerülve fel, nem csak a közönség, hanem a hatóság körében is általánossá vált azon nézet, hogy a vábaszkodás a följelentő személyes bosszujából származó koholmánytól nem egyéb. Ha ez így van, s szeretjük hinni, hogy nincs is másképp, akkor a törvény egész szigorúval kell sújtani a páratlanul vakmerő vádaskodót, mert a családi nyugalom földulásáért és az egyéni becsület pellengérré állításáért még a legszigorubb büntetés sem szolgálhat elegendő megtorlásul.

— **Öngyilkosság.** Uglátszik e gyászos cím alatt már állandó rovatot kell nyitni lapunkban. E héten ismét egy polgártársunk Fazekas István vetett véget életének. A tényállás röviden a következő; nevezett Fazekas István f. hó 10-én délután 5 órakor két székkel és egy pisztolyt vitt magával a felső csűrhejárásra s ott egyik székre leülve a másik széken írni kezdett s a pisztolyt maga elé helyezte. A közelben lévő asszonyok gyanítani kezdték a szerencsétlen gyászos szándékát s lármát ütöttek, de közel menni nem merészeltek; míg végre egy közlök bátorságot véve az öngyilkos felé ment, s a pisztolyt fölkapva, azzal elfutott. Fazekas azonban a szaladó nőnek utána iramodott, attól a pisztolyt elvette, s a levegőbe kilötte; majd előbbi helyére újra visszatért, még néhány sort írt, s a pisztolyt ismét megtöltve, szájába lőtt s azonnal szörnyet halt; szomorú tettének indoka ismeretlen.

— **A belügyminiszterium** azon szomorú tapasztalatra jutván, hogy az országban sűrűn előforduló tűz eseteknek egyik oka az miszerint sokan épületeiket a valódi értéket mely túlszárnyaló összegig biztosítják s aztán merő haszonlesésből önmagok felgyújtják, szigorú rendeletet intézett a biztosító társulatokhoz, melyben a valódi értéken felül emelkedő biztosítások felvételét eltiltja s e részben egyidejűleg a hatóságokat a legéberebb ellenőrködésre utasítja. Valóban ideje volna, hogy a tűzkár elleni biztosítás ügye nem csak ezen irányban, hanem a kényszer biztosítás behozatala által is törvényhozásilag rendeztetnék.

— **Tűz volt** f. hó 9-én 6 órakor a felső párton Fenyvesi István örökösének háza égett le. A tűzhez szerint vigyázatlanságból származott s oly mérvet öltött, hogy az épület megmentése lehetetlenné vált, s a tűzoltó közönség csupán a szomszéd épületek oltalmazására szorítkozhatott.

— **A megyeszékházánál** történt bolthajlás beomlása következtében a „Szentes és Vidéke“ legközelebbi számában az építési végrehajtó bizottságot mulasztás vádjával terhelő cikkekre Soós Pál megyei ügyész válaszul, a lapunk 38-ik számában „Kártyavár“ cím alatt megjelent cikket is érintőleg azt írja, hogy: „bár a lap szerkesztője mint az építési végrehajtó bizottság tagja teljes ismeretével bír a tényállásnak, mégis avval homlok egyenest ellenkező szemlében írt, s az építési végrehajtó bizottság elnökét — tehát az alispánt mulasztással vádoló közleménynek egedett helyet. Miért is ez a közlemény a mélyen tisztelt megyei ügyész ur véleménye szerint nem más, mint a szerkesztő egyéni bosszujától tekintendő a megye érdemes alispánjának személye ellen. Ezen közleményt, bár rá kevés észrevételünk van, de szó nélkül még sem hallgathatjuk el. És nem azért, mert a megyei ügyész ur hamis érveket is hoz fel a bolthajlás leomlás mentességül. Ugyanis, hogy ennek oka hosszas esőzés lett volna, mert hiszen a ki az időjárást figyelemmel kísérte, tudja, hogy az esőzés vásár hétfőjén kezdődött, a bolthajlás egy része pedig más szombaton leszakadt. S éppen azért tett vásárnapján a rendőrfőkapitány intézkedéseket az építés beszüntetésére. Ebből tehát világosan kitűnik, hogy nem áll a mit Soós Pál ur a bolthajlás leszakadás mentességül felhoz. És az sem áll, hogy szakértők véleménye szerint Schvare kifogástalan anyagból építette volna a beomlott bolthajlásokat; mert Soós Pál ur, mint az építési végrehajtó bizottság tagja, nagyon jól ismeri a megyei államépítészeti mérnök szakértői véleményét, melyben határozottan ki van jelentve, hogy vállalkozó a bolthajlásba rossz anyagokat is beépített. De hiszen ott van néhány tégla a leomlott bolthajlásból a rendőrfőkapitányi hivatalon; tessék megnézni, olyan mint a málé, melyet pusztakézzel szétmorzsolhat akárki. Soós Pál ur érveléséhez azonban nekünk kevés közünk van és azzal is keveset törődünk, hogy ő védő kart nyújt az alispánnak; a szt. Mihály tűzétől hevített lelkesültég szülte azon tubuzgóságot azonban, hogy ő a „Kártyavár“ című cikk-ből az alispánnak vádolását és a valósággal homlok egyenest ellenkező tényeket akar kihozni, nem hallgathatjuk el, mert hiszen tessék a t. ügyész urnak át-olvasni azt a cikket, hát abból egyebet nem hozhat ki, mint rosszalását annak, hogy az alispán a főkapitány eljárását a legildomtalanabb módon kifogásolta. Mi a történetekért sem az alispánt, sem a végrehajtó bizottságot nem tettük felelőssé; mert hiszen itt az alispán és a végrehajtó bizottság feladata leginkább abból áll, hogy a megye és vállalkozó között levő szerződéses viszonyból származható különbségeket elintézzék; az építést azonban műszakilag csakis az illető műszaki közeg őrizheti ellen. S ha azt az alispán vagy a végrehajtó bizottság akarná tenni, akkor ott kellene állania reggeltől napestig az építkezésnél. Itt tehát a vállalkozón és műszaki felügyeletet gyakorlókon kívül a történetekért felelőssé tenni vagy vádolni nem lehet. S mi éppen azért, csak annyiban vettük az alispán eljárását ítélet alá, amennyiben ő — a kapitány által észrevett hibákat — hivatalos állásával és hatalmával akarta takarni. S ami végre „kártyavár“ című cikk recriminációját illeti, ezt a megye ügyészének kár az alispán elleni vádul tekintendi, mert azzal mi csak arra mutattunk, hogy amit az alispán vezetése mellett csinálnak, annak fatalis következménye a szerencsétlenség. Ebben tehát nem az alispán mulasztásáról, hanem az ő malheurjáról van szó, melynek levét mindamellet em ő, hanem a megye közönsége issza meg. És végre az, hogy a „Szentesi Lap“ szerkesztője tett vagy nem tett indítványt a végrehajtó bizottsági ülésen; a helyzet és az igazság nem változtat semmit, mert a „Szentesi Lap“ szerkesztője örökké indítványozgatt de azt, ha az alispánnak nem tetszik, a megye ügyésze még mindig segített leszavazni. Ott van legközelebből a Széchenyi ut és az ártéri hidvám ügye, mely Szentes kereskedelmét és forgalmát tönkre tétellel fenyegeti, Habár törvényes forma nélkül lett is ez az ügy előhozva, és e lapok szerkesztője tiltakozott is ellene, a megye ügyészeben azért nem ébredt fel — a törvény szigorú betartását követelő kötelességérzet, mert az alispán azt akarta, hogy ez a vád megszavaztassék.

— **A kun-szent-mártoniak Kossuthnál.** Bozókai József, Tóth Lajos és Bozókai Károly kun-szent-mártoni urak kimentek a triesti gazdasági kiállítást megtekinteni, s itt elhatározták, hogy elmennek hazánk nagy fiához Kossuthhoz is. A hontalan nagy hazafi szívesen nyitá meg a hozzá zarándoklók előtt ajtaját, és több mint egy félóraig társalgott velök, s midőn távoztak még marasztalta őket. Kossuth, mint a kun-szent-mártoni urak mondják, jó egészségekben van és 80 éves agg kora dac ra ritka testi erővel bír.

— **(Beküldetett.)** A f. hó 7-én rendezett hangverseny alkalmával Rambovszky József vendéglős éjjel után 2 órakor, a midőn még több mint 60 vendég volt együtt, a nála megszórtok szeszélyességgel és fenhéjázással kinyilatkoztatta, hogy — mivel szakácsnéja már lefeküdni méltóztatott — semmi-enni valót kapni nem lehet; s midőn emiatt Mihálovics János ur az indignatio hangján felszólalni vakmerősködött, Rambovszky magas haragjában az italok kiszolgáltatását is beszüntette. Midőn ezen — a közönség fel nem vevését taunistó páratlan eljárást ezennel nyilvánosságra hozzuk — egyszersmind tisztelettel kérdezzük a nemes város Elöljáróságától vajjon megérdemlie az ilyen ember, hogy kedvéért a város monopóliumot teremtsen, s ez által megakadályozza azt, hogy vele valamely jóra való emberség tudó vendéglős versenyre kellessen. *Több az éhezők és szomjúhozók közül.* (Közöljük az éhezők és szomjúzók ezen felszólalását; de rá meg kell tennünk azon észrevételünket, hogy más városokban már rég van hatóságilag gondoskoeva arról, hogy éjjel után egyáltalában bezárassék a vendéglő. S ha a közrend és közérkölesiség érdekében, itt még elmulasztották az erre kívánatos rendszabályt behozni, mi a közönség érdekében semmi visszaélést nem látunk Rambovszki eljárásában; mert azt hiszem, hogy azzal, ha ott nagyon is időn túl már sem italt, sem ételt nem szolgáltatott ki, senki más nem, csak Rambovszki szenvedhetett kárt. Szerk.)

— **Megei közgyűlési referádánkat** idő és térszűke miatt csak jövő számunkban hozhatjuk.

— **Üzleti értesítés.** A hét folytán a buza árába észrevehető élénk forgalmat lehetett észlelni. Kereskedőink mulasztásaikat pótolva igyekeznek felhasználni a járhatóvá lett utat s nyakra főre rakodtatnak. A heti forgalom buzában a múlt árakhoz 40—50 kr. áremelkedés mellett kitett 6—8000 métermázsát. Buzu árak I. rendű 8 frt 40—50 kr., középrendű 8 frt 8 frt 20 kr., Árpa m. m. 5 frt 30 kr., köböllel 4 frt 40 kr., zab m. m. 5 frt 60 kr., köböllel 3 frt 40 kr., kukorica esővel 2 frt 6 kr., vékával 50 kr., köles m. m. 5 frt, szalonna m. m. 100 frt. disznóhús kilója 50—60 kr., káposzta 100 fej 6—8 frt.

CSARNOK.

A VÉRDÍJ.

Elbeszélés.

Franciából fordította: Szalay Miklós.

VI.

Egy diktátor

(Folytatás.)

Látszólagos tettetése dacára is szokatlan megindulás vett erőt Robespierren. Az ablakhoz közeledve kitekintett az utcára szemlélve a jövő-menőket, hátha megismerné közöttük azt, kit várt. Végre észrevette s nem fojthatta el a meglepetés felkiáltását.

— Nem hittem volna, hogy oly ügyes legyen önmaga átalakításában, mormogá.

Ot pere mulva Eleonóra egy középkorban lovó falusiasan öltözött embert vezetett be; fekete haja rendtelül volt fésülve; vastag szemöldökei alatt pápaszemet, kezében pedig görösös botot hordott s nagy léptekkel ment és gyakran megbotlott. Kalapját hátra csapva viselte úgy mutatta magát, mintha csak egy mértföldre lenne Normandjától.

— Te vagy az polgár, ki velem ohajtasz beszélni?

— Igen polgár, én vagyok az, szólott vastag, rekedt hangon.

Eleonóra mialatt kiment, „allotta e szóváltást. Épen ezt akarta Miksa.

— Lehetséges-e, hogy te légy az! kiáltott fel Robespierre mihelyt egyedül maradtak.

— Hát felismertél?

— Igen, de azt hiszem, hogy más nem ismerne fel, még Eleonóra sem, a ki pedig nagyon ravasz és gyanakodó. Miután már eddig biztonságban voltál, miért jössz te most önmagad a farkasverembe? Vád alá helyezésed el van határozva, és...

— És te Robespierre engedted azt tenni, engedted, hogy a te legjobb, legigazságosabb barátod felvételessék a végzetes névsorba?

— Nem lehetett megakadályoznom.

— Valóban? kérdé az ismeretlen keserű mosolyal.

— Te jobban tudod azt Albert, mint bárki más, s nincs rajta mit csudálkoznod. Én mást nem tehetek mint a mit az én kollégáim akarnak; én magam egyedül tehetetlen vagyok, még atyámat sem menthetem meg, ha a közjóléti bizottmány bevádolná

A paraszt belevetette magát egy támlásszékebe s botjával a padozatot piszkálva nem szólt semmit. Robespierre folytatta sétáját s néhány pillanatig mély esendőség volt, mit a diktátor tört meg. Megállott Albert előtt s pár másod percig mereven nézett rá.

— Végre is mit akarsz hát? kérdé tőle.

— Valóban igazad van, hogy jobban tettem volna, ha nem jövök ide. Azt hiszem hogy nem fogjuk megérteni.

— Nemde, nem kétkezel barátságom felől?

— Hallgass ide Miksa, kell hogy ezen látogatásomnak legyen valami haszna; ha már nem is lehet megmenteni az életemet, legalább hadd tárhassam ki egész szívemet előtted. Egyedül vagyunk, beszélhetek?

— Teljesen légy nyugodt.

— Hogy a köztünk levő helyzet teljes világosságban legyen, ha megengeded vissza kell mennem ismeretségünk eredetére.

— Annyival is inkább megengedem, mintán mindig örömmel gondolok arra.

Te nagyon is jó vagy.

Senki nem ejthette volna ki gunyosabban e szavakat, mint Albert. Robespierre észrevette azt s halvány arca egyszerre elpirult.

— Mi egy téli este találkoztunk egymással egy embernél Robespierre. Ez az ember azért ment szüleim házához, hogy engem neveljen, azonban megcsalta őket s titkon oly elveket csepegtetett belém melyek nála nélkül sohasem lettek volna az enyéim. Azt hiszem nem felejtettek el Samiet?

— Biztosítlak róla, hogy nem.

(Folyt. köv.)

— **Kivonat** Szentes város híresztelő könyvéből. Szentesen a vásárhelyi utcában van egy izraelita kisasszony, a ki férjhez mehetnék, van neki 1000 frt készpénz, 3 évi kvártély és 3 évi kosztja, a kérők értekezhetnek a csillag-koresmában. — Zsoldos Lajos felsőréti 10 hold földje eladó. — Az Oblatt féle házban lakás van kiadó. — Balogh Antal I. t. 424. számú háza szabad kézből eladó. — Nyiry Sándor vaskereskedőnél egy jó karban levő zongora jutányos ártért eladó. — Özv. Malatidesz Jánosné háza kedvező feltételek mellett szabadkézből eladó, ugyanott széna, árpa és buza, szalma és törek van eladó.

Felelős szerkesztő: Sima Ferenc.

Hirdetmény.

Teés község tulajdonát képező regále jog a csárdai épülettel 1882. évi október hó 16-án d. e. 9 órakor három egymásután következő évekre hasznóbérbe fog adadni. A feltételek addig is Teés község házánál, a körjegyzői hivatalban megtekinthetők.

Szentes, 1882 október 4.

Zigury László, körjegyző.

Hirdetés.

Götzl Ignác I. t. 146 sz. kurcaparti háza eladó.

Hirdetés.

Sréter Ferenc mucsiháti 31^{120/1600} nsz. 61, és szent-lászlói 22^{352/1600} nsz. 61 hold földje szabad kézből örök áron eladó, értekezni lehet III. t. 30. sz. saját házánál.

Hirdetmény.

Az 1881. évi LII. t. c. alapján kiépítendő békés-apátfalvi védtöltés vonalnak a Maros folyó oldalán, Apátfalvától a marosi betorkoláshig, — összesen 35.7 kilométer hosszában terjedő rész kiépítéséhez még szükséges földmunkálattal végrehajtása, zárt ajánlati verseny-tárgyalás útján biztosítottatik.

Ezen biztosítás tárgyát képezi — a 35.7 köbméter hosszú töltésvonal teljes kiépítése, — a nagyméltóságú m. kir. közmunka és közlekedési miniszterium 1881. évi 27274. számú intézményével helyben hagyott 1,347,245 köbméter előirányzataból, még ki nem épített 771002 köbméter földmunkálattal tervszerű beépítése.

Ennélfogva felszólítottatik mindazok, kik a fentterített munkára vállalkozni óhajtanak, hogy 28550 forint bánatpénzzel felszerelt és következő felirattal: „Ajánlat a marosi jobb parti védtöltés munkálataira, Apátfalvától — Maros betorkolásáig — ellátott ajánlatukat Szentesen a kir. töltés építő hivatalnál folyó évi október hó 22-án déli 12 óráig nyújtsák be.

Ezen egészre vonatkozó ajánlaton kívül — részletes ajánlat is elfogadatik, a következő szakaszok szerint:

a) Maros betorkolásától Makó városi töltések alsó végéig, s a Makó városi töltések felső végétől az apátfalvi töltések alsó végéig szükséges 619586 köbméter földmunkálatra 22900 forint bánatpénzzel (címe: „Ajánlat a mindszent-apátfalvi társulat marosi védtöltésére.”)

b) Makó város által kezelt marosi védtöltés kiépítésére előirányzott 107433 köbméter földmunkálatra 4000 frt bánatpénzzel (címe: „Ajánlat Makó városi marosi védtöltésre.”)

c) Apátfalva község határában levő marosi védtöltésekre előirányzott 43983 köbméter földmunkálatra 1650 forint bánatpénzzel (címe: „Ajánlat Apátfalva határbeli marosi védtöltésekre.”)

A benyújtandó és fokszerűen bélyegezett ajánlatok külön borítékba és 5 pecséttel zárandók.

Bánatpénz akár készpénzben, akár a feltét fizetésben előirt értékpapírokban lehet.

Bánatpénz előlegesen lehet, — az állami főpénztárba, vagy a szentesi kir. adóhivatalba, ez esetben a letételt igazoló pénztári nyugtávan csatolandó az ajánlatához.

A vállalat alapjául szolgáló tervek, feltételek és az ajánlatok benyújtására és tárgyalására vonatkozó intézkedések, a szentesi kir. töltés építő hivatal helyiségében a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Szabályszerűen benyújtott zárt ajánlatok felbontása 1882. évi október hó 23-án déli 12

órákor — a szentesi kir. töltés építő hivatal helyiségében, bizottságilag fog eszközöltetni. — Mely felbontásánál az ajánlattevők is jelen lehetnek.

Kelt Szentesen, 1882. évi október hó 8-án.
Horváth Gyula kormánybiztos ur megbízásából
a kir. töltés építő hivatal.

Árverési hirdetmény.

A szentesi kir. járásbíróóság, mint tkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Czukor Sámuelnek Sarkadi Nagy István elleni ügyében, úgy szinte ez utóbbi vagyombukott Sarkadi Nagy István csődtömegéhez tartozó ingatlanok, és pedig: a teési 136. sz. tjkben 108. hrsz. a. 583 frtra becsült 8 hold 1193 nsz. öl föld fele része, u. a. sz. tjkben 109. hrsz. a. 340 frt 50 krka becsült 10 hold 191 nsz. öl föld fele része, a szentesi 2077. sz. tjkben 2627. hrsz. a. 2000 frtra becsült házaspár udvar, a szentesi 7740. sz. tjkben 11486. hrsz. a. 3389 frtra becsült 19 hold 362 nsz. öl föld, a szentesi 9383. sz. tjkben 10555. hrsz. a. 26 frtra becsült 1 hold 880 nsz. öl föld, a szentesi 4154. sz. tjkben 10556. hrsz. a. 148 frtra becsült 1 hold 760 nsz. öl föld fele része, a szentesi 10663. sz. tjkben 10558. hrsz. a. 189 frt 50 krka becsült 1 hold 780 nsz. öl föld fele része, a szentesi 6458. sz. tjkben 10559. hrsz. a. 167 frt 50 krka becsült 1 hold 620 nsz. öl föld fele része, a szentesi 6938. sz. tjkben 10562. sz. hrsz. a. 18 frtra becsült 180 nsz. öl föld, a szentesi 4369. sz. tjkben 10563. hrsz. a. 4191 frtra becsült 66 hold 1247 nsz. öl föld, a szentesi 9264. sz. tjkben 10567. a hrsz. a. 404 frt 50 krka becsült 5 hold 247 nsz. öl föld fele része, a szentesi 5632. sz. tjkben 10572. hrsz. a. 22 frtra becsült 1400 nsz. öl föld, a szentesi 6438. sz. tjkben 10576. hrsz. a. 40 frtra becsült 1 hold 960 nsz. öl föld, a szentesi 6479. sz. tjkben 10577. hrsz. a. 41 frtra becsült 1 hold 1040 nsz. öl föld, a szentesi 2922. sz. tjkben 10578. hrsz. a. 278 frt 50 krka becsült 4 hold 1060 nsz. öl föld, u. a. sz. tjkben 10581. sz. hrsz. a. 100 frtra becsült 1 hold 592 nsz. öl föld, a szentesi 3931. sz. tjkben 10635. hrsz. a. 33 frtra becsült 1 hold 580 nsz. öl föld, a szentesi 6749. sz. tjkben 10636. hrsz. a. 29 frtra becsült 1 hold 260 nsz. öl föld, a szentesi 5531. sz. tjkben 10638. hrsz. a. 180 frtra becsült 4 hold 980 nsz. öl föld, a szentesi 5631. sz. tjkben 10639. hrsz. a. 40 frtra becsült 1 hold 569 nsz. öl föld, a szentesi 4574. sz. tjkben 10640. hrsz. a. 251 frt 50 krka becsült 7 hold 340 nsz. öl föld, a szentesi 10410.

sz. tjkben 10649. b. hrsz. a. 792 frt 50 krka becsült 6 hold 392 nsz. öl föld fele része, a szentesi 3157. sz. tjkben 10656. hrsz. a. 446 frtra becsült 7 hold 1261 nsz. öl föld fele része, a szentesi 3160 sz. tjkben 10658. hrsz. a. 892 frtra becsült 7 hold 1260 nsz. öl föld, a szentesi 4547 sz. tjkben 10695. b. hrsz. a. 990 frt 50 krka becsült 4 hold 1305 nsz. öl föld, a szentesi 4547. sz. tjkben 10686. hrsz. a. 658 frt 50 krka becsült 3 hold 324 nsz. öl föld, a szentesi 5269. sz. tjkben 10687. a hrsz. a. 125 frt 50 krka becsült 975 nsz. öl föld és a szentesi 12121. sz. tjkben 14111. hrsz. a. 5 frtra becsült 670 nsz. öl földből álló ingatlanok az 1882. évi október 19-én d. e. 9 órákor mint első, és 1882. évi november 23-án d. e. 9 órákor mint második határidőben, a szentesi kir. járásbíróóság tkvi hatóságának 2445./1882. db. szám végzése szerint csatlakozás útján következő feltételek mellett eladatni fognak:

1. Mindegyik hrsz. a. ingatlan külön-külön fog elárvereztetni.

2. Kikiáltási ár a fent kitett becsár. melyen alól az első árveréskor az árverésre kitűzött ingatlan nem fog eladatni.

3. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy ovadéképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

4. Vevő köteles a vételár három egyenlő részletben, és pedig: az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt, a másodikat 60 nap, és a harmadikat 120 nap alatt minden egy-egy vételári részlet után a birtokba lépés napjától járó 6% kamatokkal együtt a a kiküldött kezéhez fizetni, a bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni

5. Vevő köteles az épületeket a birtokba lépés napjával tűzkár ellen biztosítani.

6. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, minélfogva annak haszna és terhei az időtől őt illetik.

7. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes fizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni, az átruházási és árverési költségek vevőt terhelik.

Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyik pontjának eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekelt felek kérelmére a pr. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés alá bocsáttatni, és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alól is eladatni fog.

Kelt Szentesen, 1882. aug. 18-án.

Végh Sándor,
bíróági végrehajtó.

ELLENŐRZÉSI SZEMLE

a közös hadsereg részéről

1882. október 23., 24. és 25-én.

Értesítetik közös hadsereg állományába tartozó minden fegyver nembeli (gyalog, lovas stb.) szabadságot és tartalékos legénység, hogy az ez évi ellenőrzési szemle f. évi október hó 23., 24. és 25-én fog megtartatni.

Köteles megjelenni a legénység azon része, mely ez évben sem gyakorlatra sem szolgálattételre ezredéhez, csapat-tétéhez beidézve nem volt és pedig:

az 1872., 1873. és 1874-ik évbeliek október 23-án
az 1875., 1876. és 1877-ik " " 24-én,
az 1878., 1879. 1880. és 1881. " " 25-én,

mindig reggeli 8 órakora városház udvarán katonai könyvekkel együtt pontos megjelenésre ezennel felhivatnak és figyelmeztetnek, hogy külön idéző jegyeket nem kapnak, idézésül szolgál egyedül ezen hirdetmény.

Végül figyelmeztetnek a nem szentesi illetőségű, de itt tartózkodók, hogy a hason évbeliekkel megjelenni köteleességüknek ismerjék.

A megjelenést elmulasztók utóellenőrzési szemlére kötelesek a tartalék parancsnokokhoz bevonulni, hol is mulasztásukért szigorúan fenyítettnek

Szentés, 1882. október 1-én.

ÓNODI LAJOS,

lőjegyző,

Szentés v. katonaiügy vezetője.

Van szerencsém a kegyeletes érzületti és a n. é. közönséggel tudatni, hogy

sirkő raktáramat

dusan berendeztem és azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a sirkőveket 30%-al olcsóbban adhatom mint más, miután nem a nagy haszon, hanem a minél nagyobb forgalom nálam a mérvadó. Egyszersmind bátorkodom a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy helyben csakis nálam a legszebb és legolcsóbb valódi ércokporsók (hazai gyártmány) kaphatók; úgy szintén igen nagy raktárt tartok kész fakoporsókból, halotti ruhák, szemfedelek, párnák, matrac és koszorkuból. Felkérem azon tisztelt családokat, kiknek az a szomorú köteleességük van koporsót venni, üzletemben lévő legszebb érc- és fakoporsókat megtekinteni. Biztosíthatom, hogy nálam azt legalább is félárért meg lehet venni és sokkal diszesebben ki lesz állítva, mint bárhol is, egyáltalában törekvésem oda irányul, hogy olcsó és pontos kiszolgáltatás által a t. c. közönség bizalmát eddig, úgy ezután is kiérdemeljem

Megjegyzem, hogy minden koporsó vevőnek egy igen szép gyászrovatalt minden után fizetés nélkül kölcsön adok és fent nevezett cikkeket részlet fizetés mellett is kiszolgálom.

Teljes tisztelettel
Krausz Márk
kőfaragó.

Üzlethelyiség:
Szentésen, főutca, Sajtós-féle házban.

Hirdetés.

Eisdorfer László és nejeének, a felső részen I. tíz. 726., 727. és 728. sorszám alatt lévő házaik, egyenként, f. évi október 22-én d. e. 10 órákor, a helyszínén tartandó önkéntes árverés útján el fognak adatni. Az árverési feltételek Kiss Zsigmond ügyvédnél megtekinthetők.

Hirdetés.

Van szerencsém városunk és vidékének, nagyérdemű hölgyeknek szives tudomására juttatni, hogy Pál Sámuel-féle I. t. 235. sz. házban

női szabó üzletet

nyitottam. Női ruhákat legesinosabban, bámulatos ügyességgel állítok ki és legjutányosabb áron gyorsan csinálom; ugyszinte szabni és varrni tanítok.

Magamat a nagyérdemű hölgyeknek ajánlva és becses pártfogását kérve maradok

Tisztelettel

Krakovszky János, női szabó.